

Žaloba podaná dne 28. ledna 2004 Eurodrive Services and Distribution N.V. proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM)

(Věc T-31/04)

(2004/C 190/26)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 28. ledna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM) Eurodrive Services and Distribution N.V., se sídlem v Amsterdamu (Nizozemsko), zastoupenou Enriquem Armijo Chávarrim a Antoniem Castán Pérez-Gómezem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 12. listopadu 2003 vydané ve spojených věcech R 419/2001-1 a R 530/2001-1, jakož i

— uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Jesús Gómez Frías.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „EUROMASTER“ – přihláška č. 728 295, pro služby třídy 39 (dopravní služby, skladování dopravních prostředků a jejich součástí) a třídy 41 (organizování sportovních soutěží).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranné známky „EUROMASTER“ – španělské (č. 1 613 599 a 1 613 600), francouzská (č. 1 624 667), rakouská (č. 172 243), ochranná známka Beneluxu (č. 495 020), dánská (č. VR 08 0221991), finská (č. 119 689), anglické (č. 1 454 805 a 1455 074), řecká (č. 109 184), irská (č. B 146 109), italská (č. 608 701), portugalské (č. 270 847 a 270848) a švédská (č. 245 822), pro výrobky a služby tříd 12, 16 a 37.

Rozhodnutí námitkového oddělení:

Vyhovění námitce, pokud se týká služeb třídy 39, a zamítnutí, pokud jde o služby třídy 41.

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody:

Nesprávné uplatnění čl.8 odst.1 písm. b) nařízení (ES)č. 40/94 a porušení článku 73 tohoto nařízení.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 GfK Aktiengesellschaft proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc T-135/04)

(2004/C 190/27)

(Jednací jazyk bude určen podle čl. 131 odst. 2 jednacího řádu – jazyk, ve kterém byla žaloba podána: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2004 žaloba podaná proti Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) GfK Aktiengesellschaft, se sídlem v Norimberku (Německo), zastoupenou U. Brückmannem a R. Langem, advokáty.

BUS-Betreuungs-und Unternehmensberatungs-GmbH, se sídlem v Mnichově (Německo), byla rovněž účastníkem řízení před odvolacím senátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 4. února 2004 (věc R 327/2003-1);

— zamítl námitky vedlejšího účastníka ze dne 6. října 2000 týkající se německé slovní a obrazové ochranné známky „BUS Betreuungsverbund für Unternehmer und Selbständige e.V.“ (rejstříkové číslo DE 1 127 415);

— uložil žalovanému úplnou náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:	Žalobkyně
Dotčená ochranná známka Společenství:	Slovní ochranná známka „Online Bus“ pro služby třídy 35 (mimo jiné sestavování hospodářských statistik, marketing, průzkum a analýza trhu, podnikové poradenství a obchodní management)
Majitel ochranné známky nebo označení namítaných vnámitkovém řízení:	BUS-Betreuungs- und Unternehmensberatungs-GmbH
Namítaná ochranná známka nebo označení:	Německá obrazová ochranná známka „BUS“ pro služby tříd 35, 40, 41 a 42 (mimo jiné podnikové poradenství, zejména obchodní management a poradenství v oblasti podnikového hospodaření)
Rozhodnutí námitkového oddělení:	Zamítnutí přihlášky ochranné známky
Rozhodnutí odvolacího senátu:	Zamítnutí odvolání žalobkyně
Dovolávané žalobní důvody:	— Vedlejší účastník neprokázal užívání namítané ochranné známky a námitky je tedy třeba podle čl. 43 odst. 2 druhé věty nařízení (ES) č. 40/94 zamítnout. — Mezi srovnávanými ochrannými známkami neexistuje vzhledem k nedostatku podobnosti označení nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94.

Žaloba podaná dne 8. dubna 2004 oblastí Vorderriss, Rassem Freiherem von Cramer-Klettem a Rechteleverbandes Pfronten proti Komisi Evropských společenství

(Věc T-136/04)

(2004/C 190/28)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 8. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských

společenství oblastí Vorderriss se sídlem v Lenggries (Německo), Rassem Freiherem von Cramer-Klettem, s bydlištěm v Aschau i. Chiemgau (Německo) a Rechteleverbandes Pfronten, se sídlem ve Pfronten (Německo), zastoupenými advokátem Th. Schönefeldem.

Žalobci navrhuji, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 22. prosince 2003, kterým se v souladu se směrnicí Rady 92/43/EHS přijímá seznam významných lokalit Společenství pro alpskou biogeografickou oblast⁽¹⁾;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobci jsou vlastníky lesních pozemků, které jsou spravovány v rámci lesního závodu jedním ze současných žalobců a které nyní byly, podle napadeného rozhodnutí, prohlášeny za významnou lokalitu Společenství (VLS) pro alpskou biogeografickou oblast.

Žalobci uplatňují, že napadené rozhodnutí zasahuje do jejich základních práv, která mají být zajištěna v rámci základních zásad právního řádu Společenství. Tento zásah do základních práv je formálně protiprávní, neboť při přijímání rozhodnutí Komise (a prováděním směrnice Rady 92/43/EHS⁽²⁾) nebyla zaručena účastnická práva dotčených vlastníků pozemků.

Žalobci dále uvádějí, že napadené rozhodnutí též věcně porušuje vlastnická práva žalobců, neboť při stanovení VLS nebyla vůbec vzata v úvahu soukromá vlastnická práva žalobců (a jiných dotčených osob) a proto nedošlo ke zvážení zájmů spojených s vypracováním seznamu VLS a proti tomu stojícím soukromým zájmům žalobců. Napadené rozhodnutí je dále v rozporu se samotnou směrnicí 92/43/EHS, neboť otázka finančního narovnání, které má být poskytnuto, je zcela otevřená a neupravená.

Žalobci kromě toho uplatňují, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené, neboť samo o sobě je nezpůsobilé vytvořit soudržnou evropskou ekologickou síť a tím je jednotlivý seznam pouze pro jednu biogeografickou oblast k dosažení cílů ochrany směrnice nevhodný. Dále je napadené rozhodnutí nevhodné, protože nedošlo k potřebné koordinaci v rámci celého Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 14 ze dne 21.1.2004, s. 21

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, s. 7)